

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

ІННОВАЦІЇ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ
ТА ФАРМАЦЕВТИЧНІЙ ОСВІТІ УКРАЇНИ
(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України
за допомогою відеоконференц-зв'язку)

16–17 травня 2019 року
м. Тернопіль

Тернопіль
ТНМУ
«Укрмедкнига»
2019

УДК 378.001.895:61(063)(477)

I-66

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай.

Інновації у вищій медичній та фармацевтичній освіті України (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XVI Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 16–17 трав. 2019 р.) / Терноп. нац. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТНМУ, 2019. – 332 с.

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТА – ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТА-МЕДИКА

Голубовська О.А., Шкурба А.В., Кондратюк Л.О., Пронюк Х.О., Кулеш О.В.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Вступ. Сучасному суспільству необхідні висококваліфіковані медичні фахівці, здатні швидко приймати рішення, діяти творчо, самостійно. В еру надстрімкого розвитку технологій, в тому числі, у медичній галузі, виникає постійна необхідність оволодіння сучасними знаннями. Тому самоосвіті на сьогоднішній день належить одна з провідних ланок у структурі навчального процесу. Самостійна робота студента (СРС) є невід'ємною частиною сучасної трансферно-модульної системи організації навчального процесу у вищих навчальних медичних закладах.

Основна частина. Самостійна робота — велика частина навчальної діяльності студента, спрямована на вивчення і оволодіння матеріалом навчальної дисципліни «Інфекційні хвороби» без безпосередньої участі викладача. СРС сприяє формуванню самостійності, ініціативності, дисциплінованості, точності, почуття відповідальності, необхідних майбутньому лікарю у професійній діяльності. Важливим завданням викладача вищого навчального медичного закладу є організація самостійної роботи, забезпечення умов успішного її виконання, вміння педагогічними засобами активізувати пізнавальні сили студентів у освітньому процесі.

Особливістю СРС на сучасному етапі є «віртуальна самоосвіта», тобто організована й контрольована діяльність з використанням комп'ютерної техніки й комунікаційних мереж. Віртуальна самоосвіта також здійснюється й у вищих медичних навчальних закладах, вона дає можливість управління СРС викладачем, що полягає в чіткому її плануванні, поетапному і кінцевому систематичному контролі, а також в оперативному повідомленні студентам оцінки результатів їхньої самостійної роботи і внесення відповідних корективів у її організацію. Самостійна робота студентів забезпечується всіма навчально-методичними засобами з перерахованими базовими знаннями, вміннями, навичками з попередніх медичних дисциплін (міжпредметне інтегрування), структурно-логічними схема-

ми, таблицями, а також переліком основної та додаткової наукової літератури. Крім того, методичне забезпечення включає й засоби самоконтролю (тести, пакети контрольних завдань тощо).

Велика увага надається відеоурокам, он-лайн лекціям та консультаціям, метою яких є надання педагогічної допомоги студентам в їхній самостійній роботі, перелічення основних практичних навичок, структуризація отриманих знань. Консультації можуть бути пов'язані з лекційними, семінарськими і практичними заняттями, підготовкою до заліків та екзаменів. Водночас, можуть проводитися он-лайн за бажанням студентів або з ініціативи викладача. Студентів потрібно привчати до думки, що до консультації потрібно готуватися, проробляти конспект, спеціальну літературу. Таким чином, сучасні підходи до СРС визначають опосередковану роль викладача через створення умов навчальної діяльності.

Висновки. Педагогічно правильно організована СРС спонукає студентів-медиків отримувати навчальну інформацію з різноманітних джерел, формує в них навички самостійного планування і організації власного навчального процесу, що забезпечує перехід до неперервної освіти (самоосвіти), з вибором часу та способів роботи, джерел інформації.

Література

1. Аרטюшина М.В., Котикова О.М., Романова Г.М. Психолого-педагогічні аспекти реалізації сучасних методів навчання у вищій школі: навчальний посібник, -К.: КНЕУ, 2007.-528с.
2. Закон України „Про вищу освіту”. -К.: 2002. -36 с.
3. Гончаров С.М., Білецький А.А., Губницька О.М., Костюкова Т.А. Форми, методи і організація навчального процесу в кредитно-модульній системі. Навч.-метод. посібник / За ред. проф. С.М. Гончарова. –Рівне: НУВГП, 2007. -184с.

САМОРОЗВИТОК ВИКЛАДАЧА – ВАГОМИЙ ЧИННИК ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТА

Голубовська О.А., Шкурба А.В., Митус Н.В.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Вступ. У реформуванні різних галузей економіки країни освітянська сфера не стоїть осторонь змінюваних соціально-економічних і політичних умов. Причому ці концептуальні та організаційні зміни торкнулися як школи, так і вищих навчальних закладів. А специфіка роботи вихователя, вчителя, викладача передбачає управління іншими людьми: дітьми, учнями, студентами, слухачами, тому що вони потребують допомоги, а то й навчання в сфері організації своєї «навчальної» роботи задля формування надалі компетентностей для конкурування на ринку праці.

Основна частина. То ж, прагнучи стати прикладом для молоді, викладач, у широкому сенсі цього поняття, спочатку має вміло керувати собою, тому що лише особистісний розвиток, навчання упродовж життя не лише для здобувача освіти, а і для викладача, зробить його кар'єру успішною і

сприятиме ефективнішій організації навчального процесу. Викладач, котрий вдосконалює свій рівень підготовки через розвиток своїх творчих здібностей, перестає сприйматися як простий ретранслятор знань і тривало залишається цікавим для молоді. З умінням управляти, зокрема й собою, не народжуються, цьому вчать, і численні складові самоменеджменту викладача: самопізнання, самоосвіта, самоорганізація, самоконтроль тощо спонукають викладача так організувати власну діяльність і робочий час, щоб досягти поставлених цілей в роботі: чи то лекція, чи практичне, семінарське або лабораторне заняття, чи самостійна робота студента, яка також планується викладачем.

То ж планування роботи викладача починається з отримання розкладу роботи на певний термін часу і передбачає чітке та реалістичне розмежування робочого часу на